

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-12 У 6970/19
Дана 20.03.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Весне Чогурић и Маје Панић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Драгојловић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., поднетој против туженог Републичког геодетског завода, Београд, Булевар војводе Мишића бр. 39, ради поништаја решења 07-3 број: 952-02-22-22839/2016 од 13.03.2019. године, у предмету катастра – такса за услуге РГЗ-а, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против става 5. диспозитива решења Службе за катастар непокретности Блаце, број: 952-02-4-47/2015 од 07.04.2015. године, којим је одређено да тужилац, као обвезник плаћања накнаде за провођење промене, у року од 15 дана од дана достављања решења, под претњом принудне наплате, уплати укупни износ од 8.400,00 динара на рачун Службе за катастар непокретности Блаце (став први диспозитива), те је одбијен захтев истакнут у жалби да се подносиоцу жалбе накнаде трошкови овог управног поступка (став други диспозитива) и наложено је тужиоцу да у року од 10 дана од дана пријема тог решења плати износ од 430,00 динара на име таксе на поднету жалбу на жиро рачун ближе наведен у овој тачки диспозитива (став трећи диспозитива). Наведеним ожалбеним решењем од 07.04.2015. године, донетим по службеној дужности, одређено је да се дозвољава у листу непокретност број ... КО Блаце, упис права својине у корист тужиоца са делом поседа 1/1 на кат.парц.бр. ..., што

је све ближе описано у тачки 1.-4. диспозитива ожалбеног решења, а да је тачком 5. диспозитива наведеног решења, обавезан тужилац, као лице у чију корист се проводи промена, да у року од 15 дана од дана достављања решења, под претњом принудне наплате, уплати таксу за пружање услуга РГЗ-а у укупном износу од 8.400,00 динара на жиро рачун Службе за катастар непокретности Блаци и позив на број ближе означен у тој тачки диспозитива, а доказ о уплати достави истој Служби.

У тужби, којом је покренуо управни спор, поднетој Управном суду, препорученом пошиљком преко поште, дана 04.05.2019. године, уређеној поднеском од 28.12.2022. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због неправилне примене закона о општем управном поступку, због непоступања по правилима тог Закона и због тога што је чињенично стање нетачно и непотпуно утврђено. Према мишљењу тужиоца, обавеза тужиоца одређена ставом 5. решења Републичког геодетског завода, Службе за катастра непокретности Блаци, број: 952-02-4-47 од 07.04.2015. године, којим је тужилац обавезан на плаћање таксе за пружање услуга РГЗ-у у укупном износу од 8.400,00 динара, је противна законским одредбама, јер Закон о општем управном поступку, на јасан начин одређује да се не плаћа такса за списе и радње у поступцима који се воде по службеној дужности, као и да трошкове поступка сноси онај ко их је проузроковао. Навео је да на основу утврђеног чињеничног стања, конкретно, чињенице да је поступак вођен по службеној дужности, као и материјалног права, којим је регулисано питање плаћања трошкова поступка, у које свакако спада и пружање услуга РГЗ-а, да је јасно да је доносилац решења обавезу плаћања таксе установио противно закону. Истакао је да тужилац није поднео никакав захтев Републичком геодетском заводу, указујући на члан 103. став 3. ЗУП-а, којим је прописано да када је поступак покренут по службеној дужности, а завршен повољно по странку, да трошкове поступка сноси орган који је поступак покренуо. Сматра да тужилац, у конкретном поступку, нема својство странке, позивајући се на члан 39. ЗУП-а, према ком члану је странка лице по чијем захтеву је покренут поступак или против кога се води поступак или које ради заштите својих права или правних интереса има право да учествује у поступку, указујући да тужилац није поднео захтев за покретање поступка, нити је ради заштите својих права и правних интереса учествовао у поступку, а поред тога, јасно је да против тужиоца није покретан поступак, због чега сматра да нема својство странке. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је у одговору на тужбу истакао неоснованост тужбених навода и навео да остаје у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу као неосновану, одбије.

Управни суд је одлучивао без одржавања усмене јавне расправе, у складу са чланом 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр.111/09), па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и исправа које су садржане у списима предмета ове управне ствари, које су од значаја за предмет спора, нашао да тужба није основана.

Из исправа које се налазе у списима предмета ове управне ствари и образложења тужбом оспореног решења, произлази да је Служба за катастар непокретности Блаце поступала на основу пресуде на основу признања 2П бр. 3/2015 од 26.01.2015. године, коју је донео Основни суд у Крушевцу, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац власник катастарске парцеле бр. ..., уписане у листу непокретности број ... КО Блаце, што су тужене ББ из ... и ВВ из ..., дужне да признају и дозволе да се на основу ове промене изврши промена уписа, па је на основу исте пресуде, у лист непокретности број ... КО Блаце, ожалбеним решењем дозвољен упис права својине у корист тужиоца. Дајући разлоге за донету одлуку, тужени је навео да је првостепени орган правилно поступио када је обавезао тужиоца на уплату накнаде за провођење промена у катастру непокретности која у корист тужиоца, сходно члану 174. и члану 175. став 2. Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС”, бр. 72/09...15/15-УС), јер је ожалбено решење донето на основу пресуде на основу признања у поступку по тужби тужиоца, а на основу које пресуде је првостепени орган извршио упис права својине у корист тужиоца. Оценио је, као неосноване, жалбене наводе да тужилац не може бити обвезник плаћања накнаде, с обзиром да није поднео захтев, имајући у виду члан 175. став 2. Закона о државном премеру и катастру, јер је упис права својине на кат. парцели бр. ... дозвољен ожалбеним решењем управо у корист тужиоца. Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног поступка на име састављања жалбе је оцењен, као неоснован, јер се трошкови за правно заступање накнађују само у случајевима када је такво заступање било нужно, односно оправдано, а сходно члану 104. Закона о државном премеру и катастру, свака странка сноси по правилу сама своје трошкове проузроковане поступком, као што су трошкови долажења, дангубе, издаци за таксе, за правно заступање и стручно помагање. Такође је навео да је чланом 2. Закона о републичким административним таксама, тарифни број 5. („Службени гласник РС”, бр. 43/03...65/13), прописано да се плаћа такса за изјављену жалбу, а да у списима нема доказа да је наведена такса плаћена. На основу наведеног тужени је применом члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, бр. 30/10) одлучио као у диспозитиву решења.

Одредбом члана 174. Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС”, бр. 72/2009...15/15-УС), прописано је да за услуге које пружа Завод, плаћа такса (став 1.). Под услугом Завода сматра се обављање теренских и канцеларијских послова из делокруга Завода, укључујући издавање и омогућавање увида у геодетско-катастарске податке (став 2.).

Одредбом члан 175. став 2. истог закона, прописано је да је обвезник накнаде за пружање услуге (по захтеву или по службеној дужности) подносилац захтева, односно лице у чију се корист проводи промена.

Према оцени Управног суда, код овако утврђеног чињеничног и правног стања ствари, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, с обзиром да је у поступку код првостепеног органа, без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право, када је одлучено као у диспозитиву првостепеног решења. Ово из разлога што је

првостепени орган извршио упис права својине у корист тужиоца, на законом дозвољен начин-по службеној дужности, на основу чега је, као лице у чију корист је проведена промена, обавезан на уплату накнаде за услугу Завода, која се односи на провођење промене у катастру непокретности у складу са напред цитираном одредбом члана 175. став 2. Закона о државном премеру и катастру.

Суд је ценио наводе истакнуте у тужби, па је нашао да су неосновани и, као такви, без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово због тога што је првостепени орган, након проведеног поступка, провео промену у катастарском оперативном у корист тужиоца, па је самим исти и обвезник накнаде за наведену пружену услугу, која спада под услуге првостепеног органа, у складу са напред цитираним одредбама члана 174. и 175. став 2. Закона о државном премеру и катастру. Утврђена такса није, како се у тужби наводи противна законским одредбама, већ напротив, управо у складу са наведеним одредбама закона. Посматрано у контексту тих одредаба закона, позивање у тужби на Закон о општем управном поступку и његове одредбе које регулишу питање такси и трошкова управног поступка, није ни од каквог значаја за решавање ове предметне ствари, из разлога што, ЗУП-ом прописани трошкови управног поступка, који падају на терет странке, представљају посебну врсту трошкова, који нису ни у каквој вези са таксама утврђеним у тачки 5. диспозитива првостепеног решења. Ради се о посебној врсти таксе, које су, као и њихов обвезник, прописане за пружене услуге РГЗ-а, посебним материјалним законом (Законом о државном премеру и катастру) и као такве нису ЗУП-ом искључене. Чињеница да тужилац није покренуо поступак уписа права својине у његову корист на предметној парцели, га не ослобађа плаћања утврђене таксе, будући да је, а како је то и напред наведено, у смислу члана 175. став 2. Закона о државном премеру и катастру, обвезник накнаде за услуге које пружа Завод и у поступку покренутом по службеној дужности (што је овде случај), лице у чију се корист проводи промена, а то је овде тужилац, који је по том основу у управном поступку, у склопу услуге Завода, конкретно обављеног канцеларијског посла из делокруга Завода, стекао и својство странке. Дакле, тужбом оспорено решење је, према стању у списима предмета, засновано на потпуно и тачно утврђеном чињеничном стању на које су правилно примењене напред цитиране одредбе наведеног закона, а у образложењу побијаног решења, јасно су наведене све чињенице које су у току поступка утврђене, као и релевантни прописи и разлози којима се руководио тужени орган приликом доношења решења.

Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, а нарочито став 3. према коме је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу, овај суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења, без одржавања усмене јавне расправе. Ово стога, што је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака ради утврђивања чињеничног стања, а не ради се ни о другим ЗУС-ом прописаним ситуацијама по којима је одржавање усмене јавне расправе обавезно. Дакле, ради се о судској ствари, која не изискује додатни судски рад на утврђивању чињеница, јер се из навода тужбе, образложења оспореног решења и исправа садржаних у достављеним списима од стране туженог органа, види да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено и да је законитост оспореног акта, требало оценити само у погледу спорних правних

питања.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 20.03.2023. године, II-12 У 6970/19

Записничар
Јелена Драгојловић, с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП